

Verslag - Rondje Durgerdam - 17.4 km - zaterdag 19 oktober 2024

Bij de eerste mail had ik mij al opgegeven. "Leuk langs die kleine dorpen wandelen," dacht ik. De uitleg hoe bij de start te komen was in de mail vermeld. Appeltje eitje, zou je denken, maar voor zo'n provinciaaltje als ik, was dat toch nog een dingetje.

Vroeg met de trein uit Uitgeest vertrokken, dan kan ik altijd een verkeerde metro nemen, want ik moest eerst bedenken, waar is de halte van het Metrostation. Natuurlijk vlak voor het Centraal Station. Eenmaal in de diepte, nr.52 gevonden, moet ik nou naar Noord of Zuid, geen idee. Ik zag ook geen plattegrond o.i.d. dan maar vragen en gelukkig stond daar iemand van de NS. "Mevrouw voor Durgerdam moet u naar Noord." "Hartelijk dank meneer." Even vragen altijd makkelijker voor mij dan de mobiel.

Ja, waar is de bioscoop Pathé? Alles is zo groot en hoog, maar als je vroeg bent, dan heb je alle tijd om op onderzoek te gaan. Snel Buikslotermeerplein gevonden en toen eerst een kopje koffie ergens genomen. Na een poosje zag ik de eerste bekenden voorbij lopen, dus ik ook die richting op. Pathé was restaurant Le Perron geworden en daar kwamen alle deelnemers. Wel 23 in totaal, hetgeen ik niet had verwacht, omdat er een tweede herinneringsmail was gestuurd. Toen dacht ik, zeker toch te weinig deelnemers.

Na onze koffie, aangeboden door het Genootschap, gingen we precies 10.30 uur op pad. We moesten eerst de bewoonde wereld uit, langs vele flatgebouwen van Amsterdam Noord, over een grote berg richting buitengebied, langs het golfterrein Waterland. Een golfterrein ziet er altijd prachtig uit en het was heel groot, daar liepen we een groot gedeelte langs.

De route was door Tejo uitgezet, die helaas zelf niet mee kon. Arianne werd door Gerard bijgestaan, en beiden hadden dan nu de leiding. Arianne stoer met haar mobiel in d'r hand voorop en Gerard liep vaak in de achterhoede.

Leuke route, over asfalt/fietspaden, maar heel veel over grasland, smalle paadjes, langs vaarten en sloten, soms over hekken met een opstapje. De voorste gingen over het opstapje en een slimme deelnemer zag dat je het hek open kon draaien.

Veel gemakkelijker dus voor de rest van de deelnemers en de twee honden. Twee deelnemers hadden hun hond meegenomen. Zij hebben de tocht prima uitgelopen. Ze moesten zelfs over twee bruggetjes met grote openingen in de vloer en scherpe punten. Hoe zij er overheen zijn gekomen weet ik niet. Het kleine hondje is misschien

wel opgetild, maar de andere hond was daar te zwaar voor. Toch is hij er overheen gekomen zonder blessures. Het eerste dorpje waar we kwamen was Zunderdorp. Het dorp telt enkele gebouwen, houten woningen en een kerk en is omsloten door sloten, daarom zijn er veel bruggen. Het kerkje was al vrij snel in het begin van de wandeling in de verte te zien.

Onderweg stopten we verschillende keren om de groep weer bij elkaar te brengen. Dan was er even de gelegenheid om water te drinken of wat te eten. De lunchpauze zou pas laat zijn, werd door Arianne gezegd.

Het tweede dorpje was Ransdorp. De houten huizen zijn karakteristiek voor het gebied: doordat ze lichter zijn dan huizen van steen, zakken ze minder snel weg in de slappe veenbodem. De toren van Ransdorp is 32 meter hoog en werd gebouwd tussen 1502 en 1542 in gotische stijl naar een ontwerp van Jan Poyt. In 1542 was het geld op, zodat het niet meer mogelijk was om de torenspits te bouwen. De toren stond nu helemaal in de steigers. Tegenwoordig heeft het dorp ca. 120 huizen met ca. 300 inwoners.

Ransdorp vormt samen met Durgerdam en Holysloot een onderdeel van een stiltegebied. Na vele landelijke paden en bruggen, kwamen we in Durgerdam.

Durgerdam is een dijkdorp aan het IJmeer. Voor de voorbereiding van deze wandeling had Arianne bij de kerk van Durgerdam geïnformeerd of wij daar als groep onze boterham konden consumeren en of er eventueel voor koffie/thee verzorgd kon worden. Helaas, de kerk was voor zaterdag 19 oktober al gereserveerd door een andere groep, maar de vraag zou in de dorpsapp worden geplaatst en misschien was er elders een andere gelegenheid om onze lunch te houden. Op die app reageerden Ineke en Cees de Graaf, ouders van Femke (zij zit bij de organisatie van de kerk en was in 2013 zelf pelgrim en had ze de camino Francé gelopen). Nou, hoe mooi kan je het krijgen. We werden hartelijke ontvangen door Ineke en Cees. Een deel van de groep ging in de woonkamer zitten, de anderen achterin de prachtige tuin onder een afdak bij de schuur. Stoelen werden uit de schuur erbij gezet en Ineke en Femke kwamen met de koffie en thee. Heerlijk. Vol enthousiasme vertelde Femke dat zij nog mooie herinneringen aan de camino Francés had en vond ze het daarom zo leuk nu een groep van het St. Jacobusgenootschap hier in de tuin van haar ouders te ontvangen.

Ongeveer 13.45 uur gingen we onze laatste 8 kilometers wandelen. Vlakbij het einde van de tocht, kwamen we weer bij de grote bult die we in het begin over waren gegaan. Arianne kordaat met nog steeds haar mobiel met de route in haar hand ging niet over de berg maar naar links. Gerard dacht dat zij wel aan de andere kant van de berg zou komen maar eenmaal boven op de berg zagen we de groep met Arianne verder lopen. Het was dit en het was dat, geen stem op de GPS van Gerard, Arianne

bleef verderop staan wachten en wij als kleine groep ook maar die richting op. Ja, het laatste stukje was niet hetzelfde als het beginstuk. Hum, hum, hum zei Gerard.

Rondom half vier arriveerden we op het Buikslotermeerplein. Ik had een treinkaartje die ik voor 16 uur moest gebruiken, dus ging gelijk door naar de metro. De anderen hebben bij restaurant de Beren nog iets gedronken en nagepraat over de mooie wandeling.

Arianne, Tejo en Gerard en heel hartelijk bedankt voor deze mooie wandeling. (En een klein beetje Google).

Margreet de Haas

